

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1581/2021
Рев 1593/2021
21.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., који је адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама туженог изјављеним против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1757/19 од 26.11.2019. године и решења Вишег суда у Панчеву Гж 1017/19 од 28.05.2019. године, у седници већа од 21.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1757/19 од 26.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 1017/19 од 28.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1221/16 од 25.01.2018. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.01.2018. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 30.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1757/19 од 26.11.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 30.06.2016. године, а вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом

479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Решењем Основног суда у Ваљеву П 1221/16 од 10.04.2018. године одбијен је предлог туженог за враћање у пређашње стање.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 1017/19 од 28.05.2019. године преиначено је првостепено решење и одбачен предлог туженог за враћање у пређашње стање од 20.02.2018. године као неблагоприятан.

Против наведеног другостепеног решења тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Чланом 420. ставом 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Решење Вишег суда у Панчеву Гж 1017/19 од 28.05.2019. године којим је одбачен предлог туженог за враћање у пређашње стање није решење којим је поступак правноснажно окончан у смислу цитиране законске одредбе, због чега ревизија није дозвољена.

Без обзира на то што је првостепено решење преиначено, у ком случају би према члану 403. ставу 2. тачки 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена јер се не ради о решењу против кога се може изјавити ревизија у смислу члана 420. ЗПП, па специјално правило искључује примену општих правила из члана 403. става 2. тачке 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић